Cesvaines Ziņas

Jūlijs 2010. gads **Nr. 6 (204)**

Atklāj laukumu aktīvai atpūtai

2. jūlijā pie Cesvaines internātpamatskolas svinīgi atklāja jauno sporta laukumu. Pasākums kopā pulcēja projekta „Atpūtas un sporta laukuma izveide" īstenotājus, dejotājus, bērnus un jauniešus, viņu vecākus un citus cesvainiešus.

„Lai kāds sapnis īstenotos vai kāda lieta notiktu, tā vispirms ir jāizdomā. Tad tā jāizsaka skaļi, jāuzliek uz papīra. Vēl ir nepieciešams pārliecināt citus un veiksmes gadījumā – ķerties pie darba. Ir daudz faktoru, kas nosaka šī ceļa virzību un ilgumu. Kopš radās doma ir pagājuši trīs gadi un esam priecīgi, ka šis projekts ir izdevies. Esam guvuši līdzfinansējumu no Cesvaines pašvaldības un atraduši darbu veicējus," uzrunājot klātesošos teica biedrības „Durvis" locekle Inta Siliņa.

Biedrība „Durvis", internātpamatskolā darbojas trīs gadus un šajā laikā ir īstenoti seši projekti. Šis ir vērienīgākais gan laika, gan apjoma, gan finansiālajā ziņā. Līdz ar projekta īstenošanu ir paplašināta biedrības darbība. Tās dibināšanas mērķis bija piesaistīt finansējumu internātpamatskolas audzēkņu atbalstam dažādās jomās. Šis laukums ir ne tikai internātskolas skolēniem, bet visiem Cesvaines bērniem un jauniešiem. Projektu finansē Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas "Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā".

Spriežot pēc pirmajām dienām, kad laukumā pat vēlā stundā valda

turpinājums 3.lpp.

Gunas Graudiņas foto

Laukumu atklājot, lentu griež (no kreisās) Inta Siliņa, Anita Kanča, Gundars Rumpītis un Juris Rozenbergs.

Palīdzība sešpadsmit gadu garumā

Cesvainiešiem nav svešs vācieša Petera Langbēna vārds. Viņš ir tas, kurš jau 16 gadu uz Latviju un tostarp arī Cesvaini vāc un sūta humāno palīdzību. Šo gadu laikā uz Latviju ir atceļojuši 128 kravas furgoni ar dažādām sadzīvei nepieciešamām lietām – mēbelēm, velosipēdiem, traukiem, elektroiekārtām, medikamentiem, medicīnas inventāru, drēbēm, saldumiem un daudzām jo daudzām citām lietām.

Arī Vācijas pilsētas Metmanas un tuvējās apkārtnes iedzīvotājiem Petera Langbēna vārds ir labi zināms un vietējā prese seko līdzi mūsu labvēļa gaitām, tādējādi par palīdzīgas rokas sniegšanu Latvijai uzzina visa pilsēta.

Var rasties jautājums, no kurienes visas šīs mantas rodas un kā tās nonāk Latvijā? Vietējie zina, ka ir Peters Langbēns, kuram jebkurā laikā var piezvanīt un piedāvāt lietas, kuras pašiem vairs nav nepieciešamas, piemēram, kādam bērni ir izauguši un tāpēc drēbes kļuvušas par mazu, kāds cits iegādājies jaunas mēbeles, bet vecās žēl izmest. Langbēna kungam ir izveidojusies sadarbība ar uzņēmumiem, kas dāvina savu produkciju. Bet ir arī lietas, kuras pērk pats palīdzības organizētājs.

Peteram Langbēnam palīdzēšana ir savdabīgs hobijs. Reiz viņš teica, ka nav jau grūti lietas savākt, jo nemitīgi kāds kaut ko piedāvā, problēmas sagādā to aizgādāšana uz Latviju. Skaidrs, ka vajadzīgas telpas mantu glabāšanai un saiņošanai un kāds, kas lietas sagrupē un sapako. Tāpēc ir brīvprātīgie palīgi, šobrīd Langbēna kungs var rēķināties ar četrpadsmit draugu palīdzību un atbalstu. Tā vien šķiet, ka nesavtīgajam vācu kungam nekas nav neiespējams.

Viesus uzņēma Madonas novada pašvaldība. Vācieši apmeklēja tās vietas novadā, kurās ir nonākusi viņu gādātā palīdzība, tas ir, Mētrienas, Barkavas, Liezēres un Dzelzavas pagasta pārvaldēs.

Lai arī Petera Langbēna draugi, pozitīvu iespaidu pārņemti par viesošanos Madonas novadā un Cesvainē, ir atgriezušies mājās, ciemošanos Latvijā turpina pats Peters. Viņam plānotājā ik dienas atzīmētas vairākas tikšanās. Viņš apciemo un izdala dāvanas iestādēm, uzņēmumiem un cilvēkiem, kuriem tās nepieciešamas. Lai kur viņš arī neietu, viņam allaž ir līdzi kāda dāvana vai saldumu kaste un ietrenēts skatiens uz savu laiku nokalpojušām lietām, kuras prasītos nomainīt pret jaunām.

Ar Langbēna kunga gādību Cesvaines pansionāts saņēma motorizētu ratiņkrēslu un pateicoties "Cērteļu ciema" saimniekam Jānim Mednim to lietošanā saņēma cesvainietis Harijs Rikuris. Pēterdienā vācu viesis ciemojās pie draudzenēm no biedrības „Mārtiņroze" un pie Cesvaines vidusskolas mazajiem dejotājiem un viņu skolotājiem, kuri vārda dienas gaviļnieku suminā ja ar ziediem, dziesmām un dejām. 2. jūlijā vācu viesis piedalījās jaunā sporta un atpūtas laukuma atklāšanā pie Cesvaines internātskolas.

Par humānās palīdzības organizēšanu Peteram Langbēnam ir pateikušies ne tikai iedzīvotāji un iestāžu darbinieki, bet viņš ir saņēmis arī augstāko goda apbalvojumu no Madonas pilsētas un pašvaldībām, turklāt 2007. gada 11. novembrī valsts prezidents Valdis Zatlers Langbēna kungu apbalvojis ar Atzinības Krusta Lielo sevišķās pakāpes goda zīmi.

Guna Graudiņa

Jaunu ratiņkrēslu saņēma Harijs Rikuris.

Gunas Graudiņas foto

Peters Langbēns ciemojas pie "Mārtiņrozēm".

24. jūlijā – svētki

Šogad pirmo reizi Cesvainē tiks rīkoti Cesvaines pils parka svētki.

Parka svētku galvenais mērķis ir atgādināt un parādīt gan Cesvaines iedzīvotājiem, gan pilsētas viesiem, ka parks ir skaista un patīkama atpūtas vieta.

Dienas gaitā izgaismosim skaistākās parka vietas ar dažādām aktivitātēm un notikumiem, bet vakarā katram svētku dalībniekam būs iespēja piedalīties kopīgā parka izgaismošanā.

Pa dienu vietējiem iedzīvotājiem un pilsētas viesiem tiks dota iespēja iziet „Piedzīvojumu taku". Tajā notiks amatnieku tirdziņš. Piebalgas porcelāna fabrikas meistari mācīs apgleznot traukus. Varēs apskatīt kā strādā Ludzas amatnieku centra amatnieki, būs iespēja nogaršot un iegādāties dažādus lauku labumus.

No rīta aktīvākie svētku dalībnieki – gan lielie, gan mazie varēs piedalīties „Lielajā parka skrējiena". Lai uzturētu sacensību garu pēc skrējiena norisināsies kuģīšu regate pa Sulas upi, kā arī mērķī šaušanas amatiersacensības. Darbosies radošās darbnīcas, kur bērni aktīvi līdzdarbojoties izveidos savu sapņu parku.

Svētkus kuplinās krāšņa dzīvnieku parāde, kuras ietvaros norisināsies kinologu paraugdemonstrējumi. Apmeklētājus priecēs arī tūrisma saimniecības „Jurguci" kazas.

Tējas namiņā kopā ar dāmu deju grupu „Kamene" svētku dalībnieki vārīs zāļu tējas un uzzinās dažādas tautas gudrības par veselīgu dzīves veidu.

Visas dienas garumā izklaides bērniem un pieaugušajiem – piepūšamā pilsētiņa, batuti un velokarti, izjādes ar zirgiem, vizināšanās ar laivām pils dīķī. Lielā katlā vārīsim svētku zupu, kuru paēdot spēka pietiks visai atlikušajai dienai.

Pēcpusdienā pils terasē norisināsies brīvdabas koncerts, kurā piedalīsies Cesvaines dziedošie un spēlējošie mākslinieki, pils telpās varēs apskatīt plenēra „Laisma" un viņu viesu no Taivānas gleznu izstādi.

Vakarā pils pagalmā svētku viesus priecēs Lubānas amatierteātris „Priekšspēle", JDK „Žuburi" ar muzikālu brīvdabas izrādi „Meldermeiņa".

Visas nakts garumā lustīga ballēšanās kopā ar grupu „Bruģis".

Kristīne Aumele,
kultūras darba organizatore

17. jūnija domes sēdē:

- Kultūras nama rekonstrukcijas veicēji SIA „Skrīveru celtnieks" un PS BS „Aizkraukle" pārstāvji deputātus informē par darbu gaitu, to kavēšanās iemesliem un lūdz pagarināt darbu pabeigšanas termiņu.
- Apstiprināja domes publisko pārskatu.
- Izdarīja grozījumus budžetā.
- Ar š.g. 21. jūniju Cesvaines internātpamatskolas direktora pienākumu izpildītāju Anitu Kanču iecēla par skolas direktori.
- Domes priekšsēdētājam Vilnim Špatam piešķīra ikgadējo atvaļinājumu no 20. jūnija līdz 24. jūlijam un papildatvaļinājumu no 13. līdz 25 septembrim. Šajā laikā priekšsēdētāju aizvieto vietnieks Juris Rozenbergs.
- Bāriņtiesas priekšsēdētājai Sarmītei Šķēlai piešķīra ikgadējo atvaļinājumu no 5. līdz 30. jūlijam un papildatvaļinājumu no 2. līdz 6. augustam. Priekšsēdētāju aizvieto Selga Leimane un Iveta Korneta.
- Bāriņtiesas loceklei Sarmītei Mellei piešķīra ikgadējo atvaļinājumu no 5. līdz 30. jūlijam.
- Ar Ls 50 finansiāli atbalstīja kultūras darbinieces Marijas Gubenes piemiņas plāksnes atjaunošanu Lielajos kapos Rīgā.
- Piekrita samaksāt ceļa izdevumus novada politiski represētajām personām uz politiski represēto 12. salidojumu, kas notiks 31. jūlijā Ikšķilē.
- Ar 100 latu līdzfinansējumu atbalstīja Cesvaines mūzikas un mākslas skolas pedagogu un novada mākslinieku piedalīšanos starptautiskajā gleznieciības plenērā „Laisma – 2010", kas notiks Vestienā no 21. jūlija līdz 1. augustam.
- Diviem novada iedzīvotājiem iznomāja zvejas tiesības Mazajā Virānes ezerā un vienam privātajā „Jurgucu" dīķī pašpatēriņa zvejai.
- Noraidīja vienas iedzīvotājas iesniegumu ar lūgumu privatizēt pašvaldības nekustamos īpašumus „Vīnakals" un „Grašu skola".
- Noteica, ka laikā no 1. jūlija līdz 13. augustam Cesvaines vispārējā pirmsskolas izglītības iestāde pakalpojumus nesniedz.
- Piekrita, ka ar š.g. 31. jūliju no kultūras nama direktora amata atbrīvo Viktoru Leimani, amatā ieceļot Kristīni Aumeli. Izveidoja amata vietu „direktora vietnieks".
- Izveidoja tautas nama laukuma labiekārtošanas darbu ekspluatācijā pieņemšanas komisiju.

Cesvaines, Lubānas un Varakļānu novada apvienotā **būvvalde informē** par saņemtajiem būvniecības iesniegumiem (maijā):

• ūdenskrātuves izbūve; "Kapmaļos",

• dzīvojamās mājas jaunbūv "Lejas Ruņģos",

• jātnieku sporta sacensību un treniņu laukuma ar šķēršļiem izbūve "Pakavos".

Sarkanarmiešu brāļu kapi Cesvainē

1944. gada vasaras otrajā pusē Pasaules kara kaujas izgāja cauri Cesvaines apkārtnei (nosacīti pamatvirziens Lubāna – Liezēre), pie tam jāatzīmē, ka vācu spēku sastāvā te cīnījās arī latviešu leģionāri. Bojā gājušie bija abās pusēs. Nosacīti apbedītie dalās tiešajās kaujās kritušajos, ko nereti apraka tuvu bojā ejas vietai, un pēc tam no ievainojumiem mirušajos, tie biežāk aprakti pie vietām, kur īsāku vai ilgāku laiku atradās kara hospitālis vai cits mazāks medicīnas punkts.

Padomju laikā pretinieks arī pēc nāves bija ienaidnieks, kuru nav atļauts atcerēties, tāpēc apbedījumu vietas nolīdzināja, citur arī apbūvēja. Tādi pat uzskati kara laikā bija arī vācu pusei. Savējo apbedīšanas vietas iespēju robežās tomēr centās iezīmēt.

Tūlīt pēc karadarbības pāriešanas sarkanarmiešu kapi bija izkaisīti daudzviet, savā ziņā tas pat traucēja, tāpēc jau 1940. gadu otrajā pusē sākās zināma apbedījumu centralizēšana. Madonas muzejā ir ziņas par 1949. gadā pastāvošajiem sarkanarmiešu brāļu kapiem Madonas rajona teritorijā, taču Cesvaine tolaik ietilpa Gulbenes rajonā.

Laikā ap 1965.–1975. gadu notika nākamā lielāka sarkanarmiešu brāļu kapu centralizēšana, pēc kuras Cesvainei "pieguļošie", robežojošie kapi tā laika Madonas rajonā atradās Līdērē, Madonā, Sarkaņos, Lubānā. Pēc tam vairs lielas izmaiņas nebija, notika gan atsevišķu nejauši uzietu mirstīgo atlieku pārapbedīšana. Tad arī veidots rajonā kapu vienotais formējums ar baltajām plāksnēm, kurās iegravēti kritušo uzvārdi. Uzsveru tieši vārdu kritušie, pieļauju, ka ne visi tiešām ir (pār)apbedīti attiecīgajos brāļu kapos, kur ierakstīti. 1960. gadu vidū Madonas rajona kara komisariātā ienāca ziņas no citiem PSRS kara komisariātiem par kara laikā bojā gājušo karavīru apbedījuma vietām rajona teritorijā, domājams, tad arī veidoti saraksti iegravēšanai.

Attiecīgā kartotēka tagad atrodas Madonas novadpētniecības un mākslas muzejā. Var secināt, ka uz Cesvaines centru vēlāk pārvesti kritušie no Cesvaines, Dzelzavas, Grašu, Kārzdabas, Kraukļu. Liezēres, Lubānas, Mēdzūlas, Oļu, Patkules, Sarkaņu, Virānes pagastu vai to daļām. Pirmā apbedījuma vieta parasti minēta kāda māja, bieži norādot arī debespuses virzienu un attālumu no tās. Pirmā rakstītāja, tāpat vēlāko pārrakstītāju grūtības ar latviešu vietvārdiem ir pašsaprotamas, arī mums jāpadomā, kā, piemēram, krievu burtiem uzrakstīt "Jaunģērcēni" vai "Kujpāpeni". Jucekli rada arī vienādi sētu nosaukumi vairākos pagastos, jo pagasts ne vienmēr uzrādīts. Tāpēc arī man ne visus māju vārdus izdevās saprast, taču zināmu kopsavilkumu varu dot. Cesvaines brāļu kapos skaitās apbedīti ap 610 – 620 padomju karavīri. Ap 85 sākumā bijuši apbedīti pa vienam, savukārt 14 – 34 karavīru sākotnējie apbedījumi minēti pie "Bulderēm", "Jurguciem", "Pakuļiem" un "Spieķiem". Domāju, šajās mājās varētu būt atradušies medicīnas punkti. Pie ceļam no Cesvaines stacijas uz centru minētas divas apbedījuma vietas: 130 metrus no stacijas aprakti 3 karavīri, 300 metrus no stacijas – 11 karavīri. Manuprāt, arī vieta apbedījumiem Cesvaines parkā sākotnēji varētu būt izvēlēta līdzās slimnīcai, kuru droši vien kādu laiku izmantoja kara mediķi. 66 sarkanarmiešiem pirmā apbedījuma vieta minēta Sarkaņu "Kureni" (?"Kūrāni", "Kūrēni", "Ķūrēni"?).

***Indulis Zvirgzdiņš** Madonas muzejā*

2009. gada maijā Cesvaines padomju karavīru brāļu kapos notika vandālisms – tika sasista pieminekļa granīta plāksne. Par šo faktu tika informēta policija, taču vainīgie nav noskaidroti. Lai kā arī nebūtu, nevienam nerada godu „cīnīšanās" ar mirušo piemiņas vietām, lai kas tie arī nebūtu.

Tā kā šo kapu uzturēšana un kopšana ir pašvaldības ziņā, cilvēki par sabojāto pieminekli nāk runāt uz pašvaldību. Pašlaik ir divi pilnīgi pretēji viedokļi – viens, ka piemiņas plāksne jāatjauno tā sākotnējā izskatā, jo cilvēki ir gatavi vākt ziedojumus, otrs, ka nekas tur nav jādara vai pat piemineklis jānojauc. Protams, atjaunot pieminekļa plāksni sākotnējā izskatā nez vai būtu pareizi, jo tā laika uzraksts „Mūžīga slava varoņiem kritušiem cīņās par mūsu dzimtenes brīvību un neatkarību 1944 – 1945" neatbilst realitātei, jo padomju karavīri noteikti necīnījās par Latvijas valsts brīvību un neatkarību.

Mans priekšlikums ir sadauzītās plāksnes vietā uzlikt plāksni ar uzrakstu: „Šeit dus 1944. – 1945. gadā kritušie padomju karavīri", jo nav nevienas citas norādes, kas šie ir par kapiem.

Tā kā ir iesākusies diskusija, lūdzu iedzīvotājus izteikt savus viedokļus, kā pareizāk būtu jārīkojas ar padomju brāļu kapu uzturēšanu un iespējamā uzraksta uzlikšanu.

***Vilnis Špats,** domes priekšsēdētājs*

Cesvaines brāļu kapi ap 1970 gadu.

Foto no Madonas muzeja, autors Jānis Maršāns

Skolēni noliek ziedus 1960. gada 9. maijā. Zālienā salikta rinda betona piemiņas zīmju (droši vien ar vārdu, dienesta pakāpi, datējumu).

Kam traucēja putniņi?

Katru gadu jūnijā, ap izlaidumu laiku, Cesvaines internātpamatskolas darbinieki, ierodoties no rīta darbā, ievilktu elpu apstaigā skolas apkārtni, lai pārliecinātos, ka pa nakti nav notikuši posta darbi. Viss bija kārtībā, līdz 14. jūnija rītā tika konstatēts naktī notikušais vandālisms. Ir izpostīta, izbradāta un piemēslota skolas apkārtne.

Aplauzti ziedi un pamatīgi izbradāta skolas priekšā augošā īrisu dobe, kā arī citi apstādījumi. Labāk nepieminēt, ko vandāļi varēja izdarīt ar turpat netālu augošo absolventu stādīto gobu. Pats sāpīgākais ir tas, ka nolauzti ir ne tikai augi, bet šīs nakts uzdzīvotāju roku darba rezultātā dzīvību zaudējuši arī putni. Skolas priekšā zem jumta mājvietu bija izraudzījušies vairāki bezdelīgu pāri. Ligzdas tika izpostītas un tās mētājās zemē. Vairāki bezdelīgu ģimenes jaunie pēcnācēji ir gājuši bojā.

Skaidrs, ka postītāji nav internātpamatskolas audzēkņi, jo viņi devušies vasaras brīvdienās, un otrkārt, šīs skolas skolēni savās mājās tā nedara, jo paši pielikuši roku gan pie stādīšanas, gan apkārtnes kopšanas.

Visticamāk, tie ir mūsu pašu jaunieši un (vai) viņu viesi un draugi. Bet, lai kas tie arī nebūtu, jautājums – vai kāds no nakts postītājiem ir aizdomājies par savu izpriecu sekām? Vai šāda veida izklaides ir kļuvušas par normu? No kurienes jauniešos rodas tieksme darīt visu, kas ienāk prātā? Kurš audzina vai gluži pretēji – neaudzina jauno personību? Vai tad ne ģimene? Kā panākt, ka šādas nepatīkamas lietas reiz beidzas?

Un vēl – lūgums tiem, kas vasarā atpūšas internātpamatskolas sporta laukumā. Tas nav liegts – mīļi aicināti, bet, lūdzu, paskatieties, ko jūs atstājat aiz sevis. Pieredze rāda, ka kādam katru rītu aiz šiem „sporta aktivitāšu cienītājiem" jāvāc atstātā draza – saulespuķu sēklu čaumalu kalni, tukšās pudeles, dažādu našķu iepakojumi, laukumā tīšuprāt piemētātie akmeņi, kuru dēļ nav iespējama laukuma zāles appļaušana un, citas nepatīkamas lietas. Teritorijā ir atkritumu urnas. Lūdzam atkritumus mest tajās. Nepatīkams pārsteigums darbiniekiem ir arī pa Jāņiem izsistais skolas logs. Lūdzu, nebojāsim vasaru paši sev un citiem un cienīsim otra darbu!

Guna Graudiņa

Intas Siliņas foto

Ļaundari paši putniņus arī apglabājuši, uzliekot krustiņu un ziedu.

Atvērts BMS kabinets

Jūnijā Cesvainē, Silaines ielā 3, sācis darboties muskuļu biomehāniskās stimulācijas (BMS) kabinets. Procedūras veic tā īpašniece, sertificēta speciāliste Baiba Allikas.

Devos uz jaunatvērto kabinetu, lai sarunā ar Baibu Allikas noskaidrotu, ko nozīmē šīs procedūras, kā tās veic un kas ir BMS?

– Zinātniskā valodā *biomehāniskā stimulācija* ir bieža, perodiska, mehāniska iedarbība uz muskuļiem ar mērķi pārvaldīt vairākas fizioloģiskas funkcijas. Impulsiem iedarbojoties uz muskuļiem, notiek ilglaicīga vibrācija – līdzīgi kā fiziskās nodarbības, pie tam pastiprinās muskuļu apgāde ar asinīm un vielmaiņas procesi audos. Ir zinātniski pierādīts, ka, lai ar sporta treniņiem vai masāžām sasniegtu to pašu rezultātu, ik masiera kustība, ik vingrojuma žests jāreizina vismaz ar 60. BMS iedarbība uz muskuļiem veicina organisma atjaunošanos, atver jaunus kapilārus, uzlabo šūnu barošanu. Metodi izmanto sportā, kosmetoloģijā un medicīnā. Ar tās palīdzību mēs iegūstam lokanību, veidojam korekcijas figūrā, paātrinām atveseļošanās procesus. Jautājot par sajūtām procedūras laikā, varu teikt, ka tās līdzinās masāžai, kas rada patīkamu un relaksējošu efektu.

Kas šo metodi ir izgudrojis? Saprotu, ka Latvijā tā vēl ir mazpazīstama.

– BMS pamatlicējs ir rīdzinieks, profesors Vladimirs Nazarovs – zinātnieks ar pasaules vārdu, daudzu zinātnisku darbu autors. Viņš zinātnei ir atdevis visu savu pieķeršanos un darba mūžu. 80. gados viņš bija katedras vadītājs Rīgas Politehniskajā institūtā. Vadošos amatos strādājis Minskas Sporta akadēmijā un PSRS Zinātņu akadēmijā Maskavā. Pēc tam viņa dzīve un zinātniskā darbība veidojās Eiropā un Amerikā. Piemēram, Šveicē pēc šīs metodes veselību bez medikamentiem atgūst tūkstošiem cilvēku un interesanti, ka tur par šīm procedūrām maksā valsts.

Man ir tas gods būt personīgi pazīstamai ar profesoru. Pēc tikšanās man par viņu ir palicis vislabākais iespaids. Lai arī Nazarova kungs ir pasaulē atpazīstams un slavens, būtībā viņš ir ļoti vienkāršs un patīkams cilvēks ar atvērtu sirdi.

Kaut gan atklājumam par BMS efektivitāti ir vairāk nekā 30 gadi, Latvijā šī metode nav izplatīta. Viena no mums tuvākajām vietām, kur piedāvā šīs procedūras, ir Mārcienas muiža, kurā vairākus gadus esmu strādājusi un guvusi nenovērtējumu pieredzi.

Foto no personiskā arhīva

Baiba Allikas ar speciālu ierīci veic muskuļu biomehānisko stimulāciju.

Kā jums ienāca prātā doma par kabineta izveidi?

– Man bija sapnis jau gadus piecpadsmit par sava skaistumkopšanas salona izveidi, taču dažādu apstākļu dēļ to realizēt neizdevās. Laikam jau dzīvē visam ir savs laiks. Un tā pirms pusotra gada man radās iespēja pieteikties Eiropas Savienības struktūrfondu projektā. Manu izstrādāto biznesa plānu atbalstīja un par iegūto naudu varēju iegādāties licencētos profesora Nazarova aparātus.

Aparāti ir vairāki?

– Man ir trīs no pieciem pieejamajiem aparātiem. Tie ir sejai, ķermenim un mugurai.

Kam domātas procedūras? Vai pie jums var nākt gan ar problēmām, gan cilvēki bez saslimšanas pazīmēm?

– Profesors Nazarovs PSRS laikā strādāja Maskavā un kopā ar zinātnieku grupu veica šo atklājumu, kurš ilgus gadus bija slepens un tika pielietots elitāriem un specifisku profesiju cilvēkiem. Piemēram, politiķiem, kosmonautiem, sportistiem, baletdejotājiem.

Mēs visi ļoti labi zinām, ka profilakse ir tas labākais un neielaistu kaiti ārstēt ir daudz vienkāršāk. Ja negaidām, kad sāk kļūt sliktāk, tad arī ārstēšana ir efektīvāka un lētāka. Procedūrām nav ne dzimuma, ne vecuma ierobežojuma, varbūt nevajag bērnudārza vecuma bērniem, bet visiem citiem – ieteicams.

Katrā ziņā regulāra BMS labvēlīgi ietekmē organisma atveseļošanos no hroniskām kaitēm, likvidē traumu sekas, novērš celulītu un grumbas. Procedūras pielietojam, ja ir: muskuļu sāpes, sāpes kustību aparātā, sastiepumi, deģeneratīvas slimības locītavās, mugurkaulā, liekais svars, rētas, visa veida cirkulācijas traucējumi, ausu, redzes, matu, smaganu, sejas un daudzas citas problēmas.

Vai procedūru var veikt arī pie klienta mājās?

– Jā. Strādāju ne tikai kabinetā, bet braucu arī pie klienta uz mājām. Viss, kas nepieciešams, ir ērts krēsls. Kabinetam nav noteikta darba laika, tāpēc lūgums vizīti iepriekš saskaņot pa telefonu 29148986.

Cik ilgas un biežas ir procedūras?

– Viena procedūra ilgst vidēji 15 min. To periodiskums atkarīgs no klienta organisma individuālajām īpašībām un var būt pat viena procedūra mēnesī. Pēkšņas, iegūtas sāpes var likvidēt ar vienu procedūru, bet, ja grib paliekošu efektu – atkarībā no veselības stāvokļa, nepieciešams procedūru atkārtot apmēram piecas reizes.

Kabineta darbības pirmajā mēnesī ir pieejamas iepazīšanās cenas ar patīkamām atlaidēm un bezmaksas konsultācijas ar procedūru prezentāciju.

Jūsu recepte – kā mums saglabāt mundrumu un optimismu?

Mums katram ir jāatceras, ka cilvēks par savu veselību un skaistumu rūpējas pats. Lai veselību saglabātu visu mūžu, ikvienam ar sevi ir jāstrādā, kamēr viņš vēl ir jauns. Ja tu pats nepalīdzēsi savam organismam, rezultāts var nebūt gaidītais. Es jums novēlu rūpēties par sevi, smaidīt un būt optimistiem, tad arī apkārtējie jums uzsmaidīs un tas, kas jūs nomāc – attālināsies.

Guna Graudiņa

Atklāj laukumu aktīvai atpūtai

turpinājums no 1.lpp.

rosība, domājams, ka šī vietiņa kļūs par iemīļotu atpūtas vietu jauniešiem. Internātskolas darbinieki cer, ka laukuma izmantotāji paši rūpēsies par atpūtas vietu, neko nelauzīs un neļaus to darīt citiem, lai inventārs kalpotu ilgi. „Ja redzēsim, ka bērni šo vietu novērtē un saudzē, domājam projektu turpināt, pilnveidojot laukumu ar aprīkojumu un citu nepieciešamo," cerību pauž Inta Siliņa.

Jauno rampu testēja gan paši tās būvētāji, gan jaunieši no Madonas un atzina to par labu esam. Pasākumu lieliski kuplināja Cesvaines vidusskolas deju kolektīvs „Sprīdītis" un Dzelzavas kultūras nama „Zīļuki" jaunieši un viņu vadītājs Jānis Šķēle, Cesvaines pūtēju orķestris Oļģerta Ozola vadībā. Vācu labvēlis Peters Langbēns laukumā esošos cienāja ar saldumiem.

Paldies būvdarbu veicējam – SIA „Randita" (Ilvaram Āboliņam), rampas uzstādītājam SIA „KSIL" (Normundam Fevraļevam), ainavu arhitektam Edijam Gustam, darba praktizēšanas vietu organizētājam Vitālijam Stikānam, Madonas novada fonda vadītājai Jogitai Baunei, atsaucīgajiem internātskolas darbiniekiem, projekta vadītājam Gundaram Rumpītim, biedrības vadītājai Ilzei Āboliņai, Intai Siliņai un visiem citiem vārdā nenosauktajiem.

Interese par skrituļošanas rampu ir liela.

Guna Graudiņa

Pils un muižas nedēļā

Pirmsjāņu nedēļā Cesvaines pils un muiža vēl plašāk vēra durvis saviem apmeklētājiem. Katru dienu ciemiņus pilī sagaidīja baronese, izrādot pili. Pils terasē varēja baudīt šampanieti. Muzejā interesenti varēja iepazīties ar slīdrādi par pārmaiņām pilī pēdējo gadu laikā, kā arī Veronikas Janelsiņas gleznu izstāde. Tējas namiņā katrs varēja sasiet savu pirtsslotu un bērnu stūrītī iepazīt seno tērpu modes tendences un Jāņu zāles. Bija iespēja izmēģināt savu varēšanu rokdarbu darināšanā tautas daiļamata meistares vadībā.

Ikviens atnācējs varēja izbaudīt brīvdienu mājas „Pie sievasmātes" organizētas medību stundas, kur katram vajadzēja trāpīt mērķī, lai izbaudītu saimnieces gatavoto „mednieka zilonīti" un mielotos ar īpašo zupu, pagaršot medījumus un pašceptu maizi. Brīvdienu mājas saimnieki ne tikai paši veic interesantas lietas, bet spēj ieinteresēt arī citus. Klātesošie tuvāk varēja aplūkot medību trofejas un pamēģināt, kā jūtas mednieks pilnā ekipējumā – no zābakiem līdz bisei.

Ekskursijā pa muižas kompleksu gan vietējiem iedzīvotājiem, gan akcijas „Apceļo Latvijas pilis" dalībniekiem dota iespēja apskatīt muižas ēkas, no kurām daudzas ikdienā nav atvērtas apmeklētājiem. Paldies veikala „Pie arkas" saimniekiem par iespēju degustēt sierus! Visu vasaru evaņģēliski luteriskajā baznīcā durvis ir atvērtas un baudāmi arī dažādi pasākumi, piemēram, ērģelnieku un gaismas un skaņas vizualizācijas priekšnesums, Ērikas Aļeksejevas gleznas, svētdienas skolas bērnu un viņu skolotāju aktivitātes. Viesiem atvērta ir arī Grašu pils un tās apkārtne. Jo īpaši bērnus priecēja izjādes ar "Pakavu" zirgiem.

Šīs nedēļas ietvaros Cesvaines vidusskolā notika arī tikšanās ar režisoru Jāni Streiču un viņa jaunās filmas „Rūdolfa mantojums" demonstrācija.

Gunas Graudiņas foto

Ikviens varēja izmēģināt roku mērķī trāpīšanā.

Ilzes Kalnas-Elksniņas foto

Bērni guvernantes pavadībā iepazina pili un tās apkārtni.

Ilzes Kalnas-Elksniņas foto

Pili no ārpuses varēja aplūkot arī esot zirga mugurā.

Guna Graudiņa

Mēnesis fotomirkļos

14. jūnijā – komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienā pēc dievkalpojuma baznīcā un klusuma brīža pie piemiņas akmens tās dārzā, atceres dalībnieki kavējās atmiņās arī piemiņas vietā stacijā.

Rīgas Dizaina mākslas vidusskolas audzēkņi plenēra laikā Cesvainē radīja vairāk nekā tūkstoš mākslas darbu, kurus varēja aplūkot arī cesvainieši.

Ev.lut. baznīcā ir apskatāma Cesvaines vidusskolas mākslas skolotājas Ērikas Aļeksejevas gleznas.

26. jūnijā svētdienas skolas audzēkņi pavadīja interesantu un dažādām aktivitātēm piepildītu dienu. Neizpalika arī zīmēšana uz asfalta.

Vasaras brīvdienās aizejot, atvadas bērnudārzam māj tā iemītnieki.

Guna Graudiņa

Latviešu misionāre Amerikā

Uz sarunu aicinot Gunitu Graudupi, nevarēju neatcerēties, ka reiz jau esmu ar viņu tikusies, lai intervētu „Cesvaines Ziņām". Tas bija pirms 10 gadiem, kad konkursā „Mis Madona – 2000" Gunita kļuva par „Skatītāju simpātiju". Liekas, ka laiks meitenei nav neko atņēmis un Gunita ir tikpat atvērta, patiesa un vienkārša, kā toreiz, stāstot par izjūtām konkursa laikā.

Gunita ir Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes absolvente ar bakalaura grādu politoloģijā. Savu vietu darba jomā viņa joprojām meklē. Viņa ir strādājusi gan kosmētikas firmas birojā, gan saistībā ar mārketingu un klientu servisu, gan izglītības centrā, kas sadarbojas ar Nodarbinātības dienestu. Gunitai ir bijusi lieliska iespēja pabūt Amerikā, un tas jaunās sievietes domāšanā daudz mainījis. Ar Gunitu runāju par iespaidiem un izjūtām atgriežoties no Amerikas, kur viņa, būdama misionāre, dzīvoja pusotru gadu.

Kā tu nokļuvi Amerikā?

– Vienmēr esmu ticējusi Dievam, taču, apmeklējot dažādas baznīcas, šķita, ka tajās kaut kā pietrūkst. Man bija daudz jautājumu, uz kuriem neguvu atbildes. Turpināju meklējumus, līdz satiku misionārus no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus baznīcas. Beidzot sajutu, ka tas ir tas, ko ilgi biju meklējusi, un kristījos. Bija iespēja doties misijā – veikt brīvprātīgo darbu, lai palīdzētu citiem cilvēkiem. Pieteicos. Biju gatava, ka mani var nosūtīt uz jebkuru vietu pasaulē. Kad, sūtot pieteikumu, bija jānorāda svešvalodu prasmes, kā pirmo ierakstīju krievu, pēc tam angļu, jo tobrīd krievu valodu pārzināju labāk. Vadoties pēc iepriekšējo Latvijas misionāru pieredzes, domāju, ka mani sūtīs uz Krieviju. Rokām trīcot, vēru vaļā aicinājumu. Amerika! Tas bija liels pārsteigums. Tā es nokļuvu Soltleiksitijā. Tur ir mūsu baznīcas centrs, ko sauc par Tempļa skvēru.

Spriežot pēc fotografijām, tā ir iespaidīga celtne.

– Jūtas štata Soltleiksitijas pilsētas Tempļa skvērs ir viens no apmeklētākajiem tūrisma objektiem Amerikā. Caur Tempļa skvēru gadā iziet aptuveni 5 miljoni tūristu. Pirms tam šajā vietā bija kalnu ieskauts tuksnesis, kur dzīvoja indiāņi. Mūsdienās apmēram 50 % šīs pilsētas iedzīvotāju ir piederīgi mūsu baznīcai, kurā tiek veicināti augsti morāles standarti. Tādēļ pilsēta pārsteidz ar lielu sakoptību, te ir zems noziedzības līmenis. Uz ielas reti redz smēķētājus vai cilvēkus alkohola reibumā.

Templis ir viena no pirmajām celtnēm, kas uzbūvēta šajā apvidū – tiem laikiem ļoti grezna un plaša ēka, kas savu spožumu nav zaudējusi arī šodien.

Ko tu tur darīji?

– Es biju viena no māsām, kas apmeklētājiem stāsta par Tempļa skvēru un ticību. Bija jāapgūst ļoti daudz, jo apmeklētāji var pajautāt jebko – par reliģiju, arhitektūru, vēsturi, iedzīvotājiem, dabu. Mana diena bija diezgan saspringta un gara. Emocionāli smags darbs, jo visu dienu jārunā ar cilvēkiem, jābūt laipnai un izpalīdzīgai. Cilvēki ir dažādi – gan laipni, gan tādi, kas uzbļauj. Patīkamais uzmundrina, bet pēc sarūgtinājuma ir jāspēj savākties, lai spētu smaidīt apmeklētājam.

Mēs bijām no dažādām valstīm, kopā 150 māsas, un runājām 60 valodās. Strādājām pārī. Manas pārinieces bija no Amerikas, Vācijas, Korejas un Gvatemalas. Man daudzkārt nācās vadīt ekskursijas krievu valodā. Vairākas reizes – arī latviski. Bet pamata valoda, protams, bija angļu. Ja sākumā vienīgajā brīvdienā gribējās kaut kur aiziet un kaut ko apskatīt, tad beigās – tik vien kā atpūsties, pagulēt. Taču, spītējot nogurumam, šis laiks bija tik piepildīts, ka, ja varētu, es noteikti to atkārtotu.

Varbūt varēji sevi pataupīt, strādāt vieglākā režīmā?

– Ja reiz esmu izvēlējusies veikt brīvprātīgo darbu, būtu muļķīgi to darīt tikai pa pusei. Tā ir sirdsapziņa lieta un mana atbildība. Esmu gandarīta, ja varu palīdzēt. Tā ir atlīdzība nemateriālā veidā.

Kāda ir Amerika?

– Par Ameriku vairumam eiropiešu ir stereotipi. Tie ir McDonaldi, pārlieku korpulenti cilvēki, bagāta valsts. Arī es iepriekš nedomāju, ka ASV ir tik dažāda. Amerikā katrs štats ir citāds. Ņujorkā ir debesskrāpji, bet, piemēram, Aidaho štatā, kur neilgi dzīvoju, nodarbojas ar lauksaimniecību, un dzīve tur daudz neatšķiras no dzīves Latvijā. Viņiem pašiem, atkarībā no tā, kurā vietā dzīvo, vienam par otru ir jociņi, kas raksturo tās vietas iedzīvotājus.

Kādi ir Amerikas iedzīvotāji?

– Cilvēki parasti ir atvērti un bez aizspriedumiem. Pieņem atšķirīgo cilvēkā, viņa dzīvesveidā, kultūrā. Viņi sāk sarunu, pajautā, no kurienes tu esi. Amerikāņi ir brīvāki savos uzskatos, pašpārliecinātāki. Šī vide man palīdzēja atmest dažādus kompleksus. Mēs, īpaši padomju laikā, esam radināti būt klusiem, ne ar ko neizcelties. Mums ir raksturīgi citam citu knābāt. Skatīties un apspriest, ko dara kaimiņš. Tā ir bezjēdzīga laika pavadīšana. Ir taču tik daudz labu lietu, ko darīt – iepazīt pašiem sevi, domāt par savu ģimeni, darbu, atpūtu.

Vēl viena būtiska iezīme, ar ko atšķiras amerikāņi, ir laipnība un smaids. Atgriežoties un iebraucot, vispirms Vīnē, tad Rīgā, mani nepatīkami pārsteidza cilvēku noslēgtība un nelaipnība. Pusotra gada laikā biju pieradusi, ka cilvēki smaida, palaiž pa priekšu, neskrien rindā priekšā, negrūstās, atvainojas. Rīgā likās, ka esmu nokļuvusi nelaipnības kalngalā. Vai mēs tiešām esam tik nepieklājīgi un īgni?! Var jau teikt, ka amerikāņu smaids ir mākslīgs vai arī, ka viņiem ir labāka materiālā situācija. Vienalga. Tas neattaisno. Nav Amerikā visi bagāti. Ir, kam klājas grūti gan materiāli, gan morāli, bet cilvēki tāpat ir daudz atvērtāki un draudzīgāki. Mani iepriecina, ka arī Latvijā uz laukiem, ārpus lielākajām pilsētām, cilvēki ir daudz sirsnīgāki. Amerikā sarunāties ar blakussēdētāju autobusā vai lidmašīnā ir normāli. Pēc atgriešanās Latvijā man tā pietrūkst.

Latvijā savu misiju līdzīgi, kā to darīju es, veic puiši un meitenes no Amerikas un citām valstīm, kuri ierodas šeit par saviem līdzekļiem, lai mums palīdzētu iegūt cerību, mieru un prieku, kas nāk no ticības Dievam. Iedomājos, kā viņiem ir šeit komunicēt ar vēsajiem un drūmajiem cilvēkiem.

Vai amerikāņi zina, kur ir tāda Latvija?

– Katrai māsai Tempļa skvērā ir piespraude ar vārdu un savas dzimtās valsts karogu. Jutos lepna, ka varu nēsāt Latvijas karogu. Mana pamata misija bija stāstīt par ticību, templi, vēsturi un visu citu, kas ar to saistīts. Taču es uzskatu, ka man bija arī otra misija – stāstīt par Latviju. Ļoti reti kāds zināja, kas tā ir un kur atrodas. Daudzi iedomājas, ka Latvija ir kaut kur Āfrikā, kur ir zemu attīstītas valstis. Vairums amerikāņu nav apceļojuši Eiropu. Ja arī ir bijuši, tad Francijā, Vācijā, Austrijā vai Itālijā. Viņi brīvo laiku pavada ar ģimeni, ceļojot turpat pa Ameriku. Viņi saka, ka paši savā lielajā valstī vēl visur nav bijuši, kur nu vēl ārpus robežām.

Gunita (otrā no kreisās) kopā ar misijas dalībniecēm Tempļa skvērā.

Foto no personiskā arhīva

Meitenes ekskursijas vada dažādās valodās. Gunita aicina pie sevis tos, kuri saprot krieviski.

Kādi ir latvieši?

– Latvijā šobrīd valda pesimisms, grūtsirdība. Piedevām, cilvēki cits citu uzkurina. Tu domā, ka tev klājas labi, bet satiec otru, kas sāk žēloties, un arī tev sāk likties, ka viss ir slikti. Cenšos no tā norobežoties. Lai arī šobrīd ir krīze, mēs dzīvojam daudz labāk nekā kara laikā vai deviņdesmitajos gados. Bieži vien aizmirstam, kas mums dots, un koncentrējamies uz to, kā mums trūkst. Es uzskatu, ka apmierinātība nav tik daudz atkarīga no naudas, kā no cilvēka vēlmes mainīties uz labu un sniegt ieguldījumu sabiedrībā. Strādājot izglītības centrā, kas apmāca bezdarbiniekus, esmu saskārusies ar cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu. Daļai bezdarbnieka statuss ir uz laiku. Viņi atrod izeju. Bet lielākā daļa dzīvo pēc principa – man pienākas. Žēlojas, ka nav naudas, bet tajā pašā laikā katrā starpbrīdī iet ārā pīpēt. Cik maksā cigarešu paciņa? Redzot šo apziņas līmeni, tu saproti, ka nekas jau nemainīsies. Šis cilvēks tā arī paliks bezdarbnieks vai arī drīz šajā statusā atgriezīsies un dzīvos no nodokļu naudas, kuru maksāju arī es.

Salīdzinot izglītības līmeni, var teikt, ka Latvijā iedzīvotāji ir vispusīgi izglītoti. Turpretī Amerikā cilvēki izvēlas konkrētu specializāciju un tajā iedziļinās ļoti pamatīgi. Līdz ar to viņi ir konkurētspējīgāki un var strauji virzīties pa karjeras kāpnēm, toties, salīdzinot ar mums, zaudē erudīcijas jomā.

Amerikāņi daudz nesūrojas – ja pašreizējā dzīvesvietā nav piemērota darba, viņi pārvācas uz citurieni. Man šķiet, ka mēs pārāk daudz gaidām no valsts – sociālās garantijas, izglītību, veselības aprūpi, apdrošināšanu. Amerikā to visu cilvēki nodrošina sev paši, maksājot un krājot. Turpretī mēs bieži vien izvēlamies būt upura lomā. Ņurdam un gaidām, ka atnāks Laimes lācis un izslaucīs mājas pagalmu. Jā, ļoti daudz ir atkarīgs arī no valdības. Tomēr, kamēr paši neuzņemsimies atbildību par savu dzīvi, nekas daudz nemainīsies.

Guna Graudiņa

Topošie skolēni saka atvadas bērnudārzam

Nedaudz atskatīsimies uz maijā notikušo.

11. maijā bērnudārzā viesojās Rīgas Leļļu teātra mākslinieki Zuzīte un Bārdiņš ar muzikālo pasaku „Ballīte Burbuļciemā", kur papildu prieku bērniem deva zālē lidojošie krāsainie burbuļi.

18. maijā bērniem koncertēja Valda Drulle. Šoreiz savu dziedāt un dejot prasmi varēja parādīt arī bērni.

20. maijā lācis (Daina Stikāne) un vārna (Ilga Rumpe) visus aicināja uz veiklības un spēka pārbaudi atrakciju parkā „Pie dullās Vārnas", kurš norisinājās sporta hallē. Bērniem bija iespēja savus spēkus pārbaudīt: slēpošanā, airēšanā, zemūdenspeldēšanā, laipošanā, gaisa boulingā, hokejā, alpīnismā. Bērnu emocijas bija prieka pilnas par kopā darbošanos, par dažādo uzdevumu pieveikšanu, par savu skolotāju darbošanos kopā ar viņiem. Par veikumu mazie saņēma diplomus un balvas. Lielu paldies sakām sporta halles saimniekiem – skolotājiem Ingūnai un Zigmāram un apkopējai Ļubovai.

Maijā mūsu iestāde saņēma jauku dāvanu sporta laukumam – bērnu rotaļu komplektu. Lielu, lielu paldies sakām Grašu bērnu ciematam par šo dāvinājumu!

28. maijā sveikas savai bērnības zemei teica 34 mazie pirmsskolas audzēkņi.

Veiksmi un izturību, uzsākot skolas taku, kas 1. septembrī, skanot zvaniņam, pavēstīs, ka mazie bērni būs kļuvuši par ciparu un burtu ganiņiem.

Mīļie vecāki! Novēlam spēku un izturību, jo jums vēl ilgi būs jāauklē savi lolojumi, jāliek gudrais padomiņš, lai viņi augtu veseli, gudri un stipri.

Lielu paldies sakām visiem vecākiem un bērniem par atsaucību, izpalīdzību un iejūtību šī mācību gada garumā.

Visiem vēlam saulainas, gaišas, prieka pilnas vasaras dienas. Lai mums izdodas iecerētais, lai ikviena diena ir piepildīta ar labo un skaisto, kā arī lai izdodas uzkrāt spēkus nākamajam mācību gadam!

***Ilga Rumpe**, skolotāja*

Sagatavošanas grupas absolventi.

Foto no iestādes arhīva

Jaukta vecuma grupas bērni izlaiduma dienā.

"Kamene" dejo Baltkrievijā

No 19. līdz 20. jūnijam Cesvaines dāmu deju grupa „Kamene" un kultūras darba organizatore Kristīne Aumele viesojās Baltkrievijas Republikas tautas amatnieku izstādē – gadatirgū „Kamorova – colagzen".

Pārvarot dažādas grūtības ar vīzu iegūšanu, veiksmīgi pārbraucam Latvijas – Baltkrievijas robežu, un samainot savas nelielās naudas summas, kļūstam katrs par daudzu tūkstošu rubļu īpašniekiem. Cesvainiešu busiņš 16 cilvēku sastāvā dodas no robežas uz 150 km tālo Kamorovas ciemu. Ceļš mūs ved pa kvalitatīvu asfaltu, visa ceļa garumā sakoptas un nopļautas ceļmalas, vietām redzamas fermas ar daudziem simtiem govju, kā arī, protams, padomju laiku lauku tehnikas labākie sasniegumi vēl ejošā kārtībā.

Cilvēks, kas mūs uzņem, ir viens no Lukašenko valdības bijušajiem opozīcijas vadītājiem. Eduards Voitkevičs pēc vilinošiem piedāvājumiem doties uz Ameriku tomēr izvēlējies atgriezties savā dzimtajā ciemā, lai ar savām zināšanām ekonomikā un aso prātu dotu ieguldījumu sava ciema attīstībā. Viņš kopā ar savu sievu Allu Kamorovā izveidojuši biznesa un attīstības centru bijušajā kolhoza cūku fermā, kas neatpaliek ar savu iekārtojumu un aparatūru no mūsdienu Eiropas ēkām. Ievērojam, ka uz ēkas jumta atrodas saules baterijas, ar kuru saražoto elektrību pietiekot arī kaimiņmājai.

Lai veicinātu tautas kultūras, tūrisma un mazo uzņēmēju attīstību Baltkrievijā, Eduards ar Allu jau piekto gadu organizē tautas amatnieku izstādi – gadatirgu „Kamarova – colagzen", kuru apmeklē apmēram tūkstoš cilvēku. Tirgus ilgst trīs dienas.

Svētkos piedalās tautas daiļamata meistari no visas Baltkrievijas. Notiek arī konferences un domu apmaiņa par biznesa attīstību un baltkrievu pašdarbības kolektīvu koncerti. Arī mums bija iespēja šeit parādīt savu pusstundu garo programmu. Neizmērojamā baltkrievu sirsnība un plašā sirds jūtama visur, pat lielveikalā, kur pārdevējas palīdz skaitīt mums neierasti lielās naudas summas un ieteikt labāko preci. Interese par mūsu dzīvi Latvijā ir liela. Nākas arī atspēkot masu mediju negatīvo informāciju par Baltijas valstīm. Nonākam pie kopīga secinājuma, ka vienkāršo cilvēku attiecības abu valstu starpā ir daudz svarīgākas nekā valstu politikas lietas.

Savā bagātajā pieredzē daloties, Alla un Eduards atklāj savus nākotnes plānus un priecājas par cesvainiešu sadarbības iespējām, kuras varētu turpināt kopējā Baltkrievijas – Lietuvas – Latvijas projektā, kas saistīts ar kultūras, tūrisma un uzņēmēju sadarbību.

Dodoties prom no viesmīlīgajiem Kamorovas iedzīvotājiem, ceram jau pavisam drīz ar Allu un Eduardu Voitkevičiem tikties Cesvainē.

Deju grupa „Kamenes" saka paldies Cesvaines novada domes priekšsēdētājam Vilnim Špatam, šoferim Aleksandram Trofimovam un Jānim Šķēlem par lielo atbalstu, jo bez atsaucīgu cilvēku līdzdalības mūsu brauciens nebūtu iespējams. Ceram, ka ar šo sadarbību cesvainieši iegūs jaunu pieredzi, jaunus draugus un iespēju prezentēt ne tikai savu novadu, bet pārstāvēt arī savu valsti.

Marika Šķēle

Marikas Šķēles foto

"Kamene" kopā ar balkrievietēm.

Kopā ar vecākiem

Foto no iestādes arhīva

Bērni kopā ar vecākiem pavada kustīgu dienu.

Šogad mēs, 2. jaunākās grupas skolotājas, kopīgi ar vecākiem un bērniem noorganizējām 8 vecāku dienas. Šīs nebija nejauši izvēlētas dienas, bet atbilstoši nedēļas tēmai apmeklējām vecākus viņu darbavietās, kā arī vecāki atnāca uz grupu un iepazināmies ar katram darbam nepieciešamajiem priekšmetiem, lietām to pielietojumu, lietderīgumu.

Pirmajā vecāku dienā, 19.novembrī, ekskursija pa Cesvaines pili, kur pie pils mūs sagaidīja pils baronese (Tomasa Elksniņa mamma).

Otrajā vecāku dienā, 26.novembrī, pie mums ciemojās Egijas Ravinskas mamma un grupā kopīgi gatavojām Ziemassvētku rotājumus.

Trešajā vecāku dienā, 14.janvārī, kopīgi ar Marisa Bērziņa mammu un konditori Daigu Iškāni ceptuvē jaucām mīklu, „krāsojām" un veidojām smilšu cepumus. „Šī mūsu smaržīgākā un garšīgākā diena" – tā saka bēri.

Ceturtajā vecāku dienā, 18.februārī, pie mums ciemos atbrauca priecīgā pelīte Dārta (Artūra Adamkoviča mamma) kopīgi spēlējām dažādas spēles, dziedājām un dejojām.

Piektajā vecāku dienā, 18.martā, kopīgi ar Pētera Apfelberga vecākiem zīmējām, kā arī klausījāmies flautas un vijoles skanējumu. Šī bija mūsu skanīgākā un krāsainākā diena.

Sestajā vecāku dienā, 29. aprīlī, gājām ekskursijā uz Cesvaines mežniecību. Klintas Kārkliņas tētis mūs iepazīstināja ar meža faunu, kā arī ar labiem un sliktiem darbiem mežā. Šajā dienā bijām arī mežniecības ugunsdzēšanas iecirknī, kur mūs laipni sagaidīja Lindas Romules opītis – Jānis Stoļerovs. Šī bija sajūsmas, spiedzienu, aplausu diena.

Septītāja vecāku dienā, 11. maijā, pie veikala „Lats" mūs sagaidīja Roberta Šīra un Markusa Vimbas mammas – abas ir pārdevējas šajā veikalā, un tad turpinājām ekskursiju pa veikalu. Šī bija mūs priecīgākā diena, jo māmiņas katram uzdāvināja mašīnu un konfekti.

Astotajā dienā, 27. maijā, pie pils parka mūs sagaidīja parkā dzīvojošā feja Fiona (Tomasa Elksniņa mamma), kā arī draiskulīgais, mazliet mežonīgais velniņš Tito (skolotāja Jana Medniece), un visi kopīgi spēlējām spēles, veicām izturības pārbaudījumus, Baronkalnā baudījām spēka dzērienu, kā arī pie ugunskura sveicām vasaras jubilārus: Evelīnu Skuju, Artūru Adamkoviču, cepām un ēdām desiņas, uzzinājām bērnu un vecāku mīļvārdiņus. Šī bija mūsu kustīgākā un sportiskākā diena.

Ne tikai bērniem prieks, bet arī mums, skolotājām, par iespēju redzēt, vērot, kopīgi darboties, gūt informāciju un jaunu pieredzi.

Prieks par atsaucīgajiem vecākiem, kuri labprāt dalījās pieredzē, aicināja ciemos, kā arī paši apciemoja mūs grupiņā, izdomāja, kā interesanti pārsteigt un iepriecināt. Šajās dienās, kad visi kopīgi darbojāmies, veidojas emocionāla, labvēlīga un pozitīva sadarbība ar vecākiem. Prieks par to!

Paldies 2. jaunākās (3 - 4 gadīgo bērnu) grupas vecākiem par atsaucību!

***Sandra Āriņa, Jana Medniece,** skolotājas*

Siltumtrašu izbūve Cesvainē

Līguma par projekta īstenošanu Nr. 9-09/3.5.2.1/022/6 projektam „Siltumtrases rekonstrukcija un siltummezglu izbūve Cesvaines pilsētā, Madonas rajonā", identifikācijas numurs 3DP/3.5.2.1.0/09/APIA/MA/022, ietvaros ir noslēgti līgumi par siltumtrases rekonstrukciju un siltummezglu izbūvi Kohēzijas fonda līdzfinansētājā projektā ar iepirkumā uzvarējušajiem pretendentiem.

Ar SIA „Sanart", vienotais reģistrācijas Nr. 44103043748, adrese - Viesturi, Lauku iela 4a, Valmieras pag. ir noslēgts Līgums Nr. CS 2010-1 iepirkuma priekšmetam „Siltummezglu izbūve Cesvaines pilsētā", par siltummezglu būvniecību ar kopējo summu 35 301.76 LVL (ar PVN). Ar SIA „HALLE B", vienotais reģistrācijas Nr. 40003296208, adrese – Rūpniecības iela 20, Madona, Madonas nov. ir noslēgts Līgums Nr. CS 2010-1A iepirkuma priekšmetam „Siltumtrases izbūve Cesvaines pilsētā", par siltumtrases būvniecību ar kopējo summu 128 547.32 LVL (ar PVN). Lai varētu sākt būvdarbus Cesvaines, Lubānas un Varakļānu novadu apvienotā būvvaldē ir saņemtas būvatļaujas Nr. 15 un Nr. 23.

Līdz ar Būvniecības, enerģētikas un mājokļu valsts aģentūras likvidāciju no šī gada 1. maija Kohēzijas fonda 3.5.2.1. aktivitāti „Pasākumi centralizētās siltumapgādes sistēmu efektivitātes paaugstināšanai" administrēšanu ir pārņēmusi Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra.

Aivars Baiers, *SIA „Cesvaines siltums" valdes loceklis*

Swedbank

A/S Swedbank
savus klientus turpmāk
gaidīs TREŠDIENĀS
no plkst. 9.00 līdz 10.00
Cesvaines bibliotēkas telpās.

Piedāvā darbu jaunietim/ei, bezdarbniekam invalīdam (vecums 18 – 25 gadi), kas vēlas strādāt un macīties par grāmatvedi.
Tālr. **29193971.**

Nr. 6 (204) 2010. gada 5. jūlijā
Izdevējs: Cesvaines novada dome
Reģistrācijas apliecība Nr. 1578
Tirāža – 600 eks.
Redaktore – Guna Graudiņa,
tālr. **64852030**
e-pasts: guna.graudina@cesvaine.lv
Iespiests: SIA "Madonas poligrāfists", Madonā, Saieta laukumā 2a.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild rakstu autori.

Saistošie noteikumi Nr.4
Cesvainē, 2010.gada 20.maijā (sēdes protokols Nr.7, 12#)

Par augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas aprites kārtību Cesvaines novadā

Izdoti saskaņā ar Ģeotelpiskās informācijas likuma 13.panta sesto daļu

1. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā Cesvaines novada administratīvajā teritorijā notiek augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas (turpmāk – topogrāfiskā informācija) un informācijas par aizsargjoslām izsniegšana, pieņemšana un pārbaude. Šie noteikumi attiecas arī uz detālplānojumu un zemes ierīcības projektu grafiskajām daļām.

2. Novada administratīvajā teritorijā augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas pieņemšanu un pārbaudi, topogrāfiskās informācijas datubāzes izveidošanu, uzturēšanu, sadarbspējas nodrošināšanu ar valsts centrālo datubāzi, kā arī mērniecībai nepieciešamo datu izsniegšanu realizē un koordinē juridiska persona, kurai Cesvaines novada pašvaldība ir deleģējusi augšminēto uzdevumu un kurai ir tiesības par pakalpojumiem saņemt samaksu, ko noteikusi Cesvaines novada dome.

3. Cesvaines novada dome ievadīšanai novada vienotajā digitālajā kartē pieņem tikai mērniecībā licencētu vai sertificētu personu topogrāfiskos vai ģeodēziskos uzmērījumus (tai skaitā izpilduzmērījumus un izpildhēmas, un būvasu nospraušanas aktus), kas veikti digitālā formā (*dgn, *dwg vai *dxf formātā), LKS 92 koordinātu un Baltijas augstumu sistēmās. Izpildshēmās punktiem jābūt piesaistītiem pie vismaz 3 viennozīmīgi identificējamiem koordinētiem punktiem, kas uzrādīti digitālajā topogrāfijā vai kadastra kartē.

4. Informāciju, kas nepieciešama mērniecības darbu veikšanai par samaksu sniedz pašvaldības izvēlētā juridiskā persona, pēc rakstiska (elektroniska) pieprasījuma saņemšanas divu darba dienu laikā.

5. Uzmērītā topogrāfiskā informācija un ģeodēziskie uzmērījumi iesniedzami pārbaudei pašvaldības izvēlētajai juridiskajai personai, kas to saskaņo divu darba dienu laikā gadījumā, ja iesniegtie uzmērījumi atbilst reālai situācijai un valstī noteiktajiem standartiem. Cesvaines novada pašvaldības institūcijas, tai skaitā būvvalde, atzīst par atbilstošu (lietošanai derīgu) tikai šādā veidā saskaņotu topogrāfisko informāciju.

6. Ja veicot būvdarbus tiek atrastas topogrāfiskajos plānos neuzrādītas vai plānam neatbilstoši izvietotas inženierkomunikācijas, tad jāfiksē to novietne dabā un tās jāuzmēra un jāparāda izpildtopogrāfijā vai izpildshēmā. No jauna izbūvētie inženiertīkli jāuzmēra pirms tranšejas (būvbedres) aizbēršanas.

7. Detālplānojumu un zemes ierīcības projektu grafiskās daļas ir nododamas pārbaudei par samaksu pašvaldības izvēlētajai juridiskajai personai, lai noteiktu esošo un projektēto aizsargjoslu atbilstību reālajai situācijai un pašvaldības plānotajām aizsargjoslu novietnēm. Pašvaldība lēmumu par zemes ierīcības projekta vai detālplānojuma redakcijas saskaņošanu pieņem tikai pēc saskaņojuma saņemšanas no pašvaldības izvēlētās juridiskajās personas.

8. Strīdus gadījumā tiek pieaicināta cita mērniecībā licencēta vai sertificēta persona, lai veiktu pārbaudi. Kļūdas gadījumā darbus apmaksā puse, kas kļūdu pieļāvusi.

9. Saistošie noteikumi stājas spēkā 2010.gada 1.jūlijā.

Domes priekšsēdētājs V.Špats

Kultūras afiša

10. – 11. jūlijā Teātra festivāls – „Teātris pagalmos"

10. jūlijā plkst. 15.00 pie pansionāta Cesvaines Tautas teātra izrāde Aivars Banka "Visi radi kopā". Režisore Alda Alberte

10. jūlijā plkst.17.00 skvērā pie pils Jaunpiebalgas amatierteātris "Triksteri" ar izrādi Aivars Banka "Sausā lapa". Režisore Aina Damroze

11. jūlijā plkst.12.00 Allažu amatierteātris "AKA" pie mežkunga mājas A.Brigadere "Čaukstenes". Režisore Izolde Pētersone

22. jūlijā Tour de LatEst velomaratona posms Cesvainē

24. jūlijā Cesvaines parka svētki

25. jūlijā Cesvaines tautas teātra izrāde

29. jūlijā plkst.19.00 vidusskolā filma "Krēslas sāga Jauns mēness"

31. jūlijā piedzīvojuma spēles „Uz 57 paralēles Cesvainē" (orientēšanās sacensības)

Plašāka informācija par pasākumiem – afišās

AUGSTSKOLU ANATOMIJA 10

Studentiem

Visu vasaru līdz pat 11. septembrim Latvijas Studentu apvienība veic Reflektantu informatīvo kampaņu "Augstskolu Anatomija", ar mērķi sniegt konsultācijas par augstākās izglītības iespējām.

Šogad topošo studentu ceļvežu ādā iejūtas vairāk nekā 20 apmācīti studenti – konsultanti no dažādām Latvijas augstskolām, kas visas vasaras garumā darbadienās no 9.00 līdz 19.00 atbildēs uz reflektantu jautājumiem.

Dažādu skolu absolventi ir izmantojuši un izmanto iespēju noskaidrot informāciju gan par studiju kredītiem, gan iespējām studēt ārvalstīs, gan maģistratūras studijām un citiem sev interesējošiem jautājumiem, uz kuriem saņem atbildes no pašu studentu vidus.

Informācija pa tālr. 6721606, mājas lapa www.rik.lv.

Akcīzes nodokļa atmaksas kārtība

Lai saņemtu akcīzes nodokļa atmaksu par dīzeļdegvielu, kas iegādāta š.g. pirmajā pusgadā:

- Jāsagatavo dokumenti, kas apliecina, ka par degvielu, kas iegādāta līdz 30. jūnijam, ir samaksāts faktiski.
- Līdz 15. jūlijam VID jāiesniedz pieprasījums par iegādātās degvielas nodokļa atmaksu (iesniegums akcīzes nodokļa atmaksai).

Akcīzes nodokļa atmaksu par 2010. g. pirmo pusgadu Valsts ieņēmumu dienests veiks līdz 2010.gada 15.augustam.

No 2010. gada 1. jūlija stājas spēkā jaunā akcīzes nodokļa atmaksas kārtība:

Lai turpmāk saņemtu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa dīzeļdegvielas iegādei, lauksaimniecības produkcijas ražotājam no š.g. 7. jūnija līdz 5. jūlijam LAD jāiesniedz iesniegums rakstiskā formā uz LAD veidlapas.

Saimnieciskais gads noteikts no kārtējā gada 1. jūlija līdz nākamā gada 30.jūnijam.

Turpmāk lauksaimnieki dīzeļdegvielu varēs iegādāties bez akcīzes nodokļa uzcenojuma, degvielas uzpildes stacijās no atsevišķām tvertnēm. Uzpildes stacijā uzstādīta vienota datorprogramma uzrādīs katras saimniecības bezakcīzes dīzeļdegvielas limitu.

Akcīzes nodokļa atlaide tiek piemērota 100 litriem dīzeļdegvielas uz 1 deklarētu un apstiprinātu l/s izmantojamo zemes vai apsaimniekota purva zemes hektāru vienā saimnieciskajā gadā. Maksimālā zemes platība, par kuras apstrādāšanu var saņemt atbrīvojumu dīzeļdegvielai no akcīzes nodokļa, attiecīgajā saimnieciskajā gadā ir 800 000 ha.

Atbrīvojumu no akcīzes nodokļa varēs saņemt lauksaimniecības produkcijas ražotājs, kurš veic saimniecisko darbību un ir reģistrējies kā nodokļu maksātājs, kura zeme attiecīgajā gadā pēc stāvokļa 15. jūnijā ir deklarēta un apstiprināta vienotā platības maksājuma saņemšanai, tai skaitā par pastāvīgām pļavām un ganībām vai aramzemē sētiem ilggadīgajiem zālājiem. Lai saņemtu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa par pastāvīgo pļavu un ganību vai aramzemē sēto ilggadīgo zālāju apstrādāšanu, šajās platībās jānodrošina minimālais lauksaimniecības dzīvnieku blīvums vismaz 0,5 nosacītās liellopu vienības uz vienu atbalstam apstiprināto hektāru (atbilstoši valsts aģentūras „Lauksaimniecības datu centrs" (LDC) datiem pēc stāvokļa saimniecībā uz attiecīgā gada 1.jūniju).

Bez akcīzes nodokļa degviela tiks piešķirta arī par tādas meža vai purva zemes platības apstrādāšanu, uz kuras kultivē dzērvenes vai mellenes.

Kārtību nosaka MK noteikumi Nr. 444.

Dzimuši

Railija Krēsliņa jūnijā
Linda Putniņa jūnijā

Apsveikumi

Mums vēl paliek,
Rīti rasā,
Dienas staros,
Bet vakaros – lietus,
Kas visu aizskalo.

Nozīmīgās dzīves gadskārtās sveicam: **90** gados – **Aleksandru Ignatjevu, 85** gados **Valteru Skuju** un **Hermīni Barloti, 80** gados – **Mariju Guļbinovu** un **Genovefu Zvirgzdiņu!**

Cesvaines pašvaldība

Dienas vizot un līgojot gājušas -
Tā kā buras gar krastmalu iet.
Nu kā vēji pret rietu tās stājušas,
Tikai sirds vēl – tā sapņo un dzied.
Visas vasaras, vasaras zeltītās
It kā gaistoši mākoņi skrien,
Bet, ja dziesmai un mīlai velti tās,
Vīnās staro un smaržo arvien.
(L.Breikšs)

Saujiņu prieka, sieciņu laimes un veselu pūriņu veselības vēlam mūsu jubilāriem **Teklai Ozoliņai** un **Dacei Buļai**!

Cesvaines PII kolektīvs

Dažādi

22. jūlijā – velomaršruts ved caur Cesvaini

11. jūlijā Siguldā tiks dots starts 14 dienu velomaratonam pa Vidzemes un Dienvidigaunijas skaistākajām vietām, kas iekļautas jaunizveidotajā **Latvijas – Igaunijas velomaršrutā „Tour de LatEst"**. Maršruta atklāšanas brauciena laikā līdz 24. jūlijam dalībnieki veiks vairāk kā 1000 kilometru garu distanci, iepazīstot Latvijas un Igaunijas valstu dabu un kultūru, baudot brīnišķīgas ainavas un apmeklējot interesantākos tūrisma objektus. Ikviens ir aicināts pievienoties velobraucienam atsevišķos tā posmos, lai ar riteņbraucēja acīm ieraudzītu savas apkārtnes skaistākās vietas. **Cesvaines apkārtnē dzīvojošie velobraucējiem aicināti pievienoties ceturtdien, 22. jūlijā. Starts no Druvienas pagasta „Silmačiem" tiks dots plkst. plkst. 10.00, caur Cesvaini velosipēdisti dosies ap 12.30, tālāk braucot uz Madonu un Gaiziņu.** Informācija www.ezi.lv, tālr. 26361325.

No 1. jūlija līdz 31. augustam Lattelecom sociālās kustības ***Pieslēdzies, Latvija!*** ietvaros izsludināts konkurss ar iespēju laimēt datoru. Ar datorprasmēm jāapmāca tie, kuri līdz šim ar datoru nav mācējuši strādāt vai darījuši to minimāli. Noslēdzot apmācības virtuālajā datorskolā un nokārtojot testu, ikviens saņems sertifikātu par datorlietošanas pamatzināšanu apgūšanu. Savukārt pieciem labākajiem skolēniem Lattelecom dāvās portatīvo datoru. Informācija www.pieslesdzieslatvija.lv.

SIA"SENLEJAS" **pērk liellopus, jaunlopus.**
Samaksa tūlītēja, elektroniskie svari.
T. 65033720, 65033730, 26517026, 26604491.26517026, 26604491.

Miruši

Skolastika Dzene 1922. – 2010
Sigita Andersone 1968. – 2010
Jānis Gražuls 1937. – 2010
Zinaida Krama 1918. – 2010